

พลังจิตจากหลวงปู่

ละม้าย คนทน

R21024

ดิฉันเคยทำงานเป็นพนักงานการเงินของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด มหาชน สาขาสุพรรณบุรี ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี เริ่มไปปฏิบัติธรรมเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ก่อนที่จะไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน เป็นคนใจร้อน โมโหง่าย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องในครอบครัว หรือในที่ทำงาน ทุกอย่างต้องซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา นิสัยเหมือนผู้ชาย เพราะเป็นลูกสาวคนเดียว มีพี่ชวณไปวัดหลายหนหลายครั้ง ก็ตอบเขาไปว่าไม่ไป เพราะรู้ว่าที่วัดปฏิบัติหนักมาก

จนมาวันหนึ่งในเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ลูกสาวที่กำลังเรียนปริญญาเอกพูดขึ้นว่า “แม่ หนูเรียนหนักมาก อยากได้สมาธิ แม่พาไปบวชที่” ความที่ตัวเองเคยบวชมาหลายวัดแล้ว ก็พูดกับลูกว่า บวชที่บ้านเราก็ได้ แม่จะสอนให้ พูดแล้วก็เงียบกันไป จนมาถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ลูกสาวบอกว่าจะไปวัดอัมพวัน ทั้งแม่ทั้งลูกไม่รู้จักวัดอัมพ

วันเลย ไม่รู้จักจังหวัดสิงห์บุรีด้วย ลูกไปแม่ก็ไปด้วย ขณะนั้นไม่คิดกลัวเลย เต็มใจไปกับลูก เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ไปถึงเขตภวนา รู้สึกปีติดีใจสบายใจ คงเป็นเพราะบารมีของหลวงพ่อรัญแน่นอน เพราะความรู้สึกที่เคยกลัวไม่มีเลย ครั้งแรกปฏิบัติได้ ๓ วันตอนที่ลากลับบ้านดิฉันคิดในใจว่า ถ้าลูกมีวาสนาสุขภาพแข็งแรง ลูกอยากกลับมาที่วัดนี้อีก

หลังจากกลับไปถึงบ้านแล้ว จิตก็ผูกพันถึงที่ปฏิบัติธรรม จึงขวนขวายดิฉันลองขึ้นรถทัวร์ไปที่วัด ตอนไปกับลูกสาวนั้นเอารถส่วนตัวไปกันสองคนแม่ลูก ตอนนีลูกสาวไม่อยู่ ก็ต้องสำรวจเส้นทางเอง เพราะไม่เคยขึ้นรถทัวร์ไปไหนๆตามลำพัง พอรู้เส้นทางวันที่ ๒๐-๒๒ มกราคม ๒๕๔๙ ก็ขวนขวายดิฉันขึ้นรถทัวร์ไปปฏิบัติธรรมเป็นครั้งที่ ๒,๓,๔,๕ ครั้งสุดท้ายคือ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ก็เริ่มเขียนเรื่องต่างๆ ทั้งก่อน-หลังการปฏิบัติธรรมให้หลวงพ่อทราบ แต่ก่อนนั้นดิฉันมีนิสัยไม่ค่อยดีหลายๆ อย่าง แต่หลังจากปฏิบัติแล้วดีขึ้นเรื่อยๆ ในใจมีแต่ความกตัญญูต่อหลวงพ่อกือบทุกขณะจิตที่ระลึกถึง กลับจากวัดก็ปฏิบัติที่บ้านเท่าที่เวลาจะให้ มีรูปหลวงพ่อและสมเด็จพระโตอยู่หัวเตียง อ่านหนังสือกุฎแห่งกรรมฯ ของหลวงพ่อเมื่อว่างจากงาน

ดิฉันเคยเป็นคนคิดมาก เวลาที่ทุกข์ก็จะทุกข์มาก เพราะอยู่บ้านคนเดียว ลูกๆ เขามีงานทำอยู่ไกลกัน ตั้งแต่ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันก็ปรับอารมณ์ดีขึ้นเรื่อยๆ ทุกครั้งที่มีปัญหาอะไรก็ตาม จะอธิษฐานจิตและพูดคุยกับรูปหลวงพ่อก็ให้ช่วย หลวงพ่อก็เมตตาช่วยเสมอมา

ครั้งหลังสุดเดินทางไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันคนเดียว ปกติไม่เคยไปไหนคนเดียวไกลๆ เพราะลูกๆ ห่วง จะไปไหนขอให้บอก ลูกจะรับ-ส่ง เพราะเขามีรถกันทุกคน และเป็นลูกที่ดีทุกคน แต่ด้วยความรู้สึกที่อยากไปปฏิบัติธรรมจึงกล้าขึ้นรถทัวร์ไปคนเดียว

ที่ลูกๆ ห่วงก็เพราะว่าต้องนั่งรถหลายทอด

๑. นั่งรถสามล้อจากบ้านมาที่ท่ารถขนส่ง
๒. จากขนส่งลงอ่างทอง
๓. นั่งรถจักรยานยนต์จากแยกอ่างทองมารอรถ กรุงเทพฯ-สิงห์บุรี

๔. นั่งรถกรุงเทพ-สิงห์บุรี ถึงหน้าวัด

๕. นั่งรถจักรยานยนต์หน้าวัดถึงบริเวณวัด

ลูกๆ ก็เลยห่วงเพราะอายุมากแล้ว แต่เพราะจิตมุ่งมั่นจึงทำให้กล้าที่จะเดินทางไปปฏิบัติให้ได้ ภาวนาถึงหลวงพ่อตลอดการเดินทาง ก็เดินทางด้วยความปลอดภัย

ดิฉันไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบันรวม ๕ ครั้งแล้ว ถ้าสังขารไหวดิฉันก็จะไปปฏิบัติเรื่อยๆ บุญคุณอันใหญ่หลวงของ หลวงพ่อ ดิฉันจะไม่มีวันลืมเลยตลอดชีวิตนี้ การเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น มีสติ สมาธิ ไม่คิดมาก มีอุเบกขา ไม่อาฆาต ละวาง เหมือนหลวงพ่อบริสุทธิ์ให้ชีวิตใหม่ ถึงแม้จะอายุใกล้ฝั่งแล้วก็ดีใจที่กลับตัวกลับใจได้ ยังไม่สายเกินไป ขอบพระคุณหลวงพ่อเหลือเกิน ไม่อาจกล่าวคำใดที่จะเทียบกับเมตตาธรรมของหลวงพ่อได้เลย

ขอให้หลวงพ่อดีสุขภาพแข็งแรงขึ้น มีพลังกำลังช่วยชุบชีวิตคนอีกมากมายให้มีโอกาสได้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นคนดีของครอบครัวและสังคมต่อไป

